

## “நாங்கள் கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கிக்கின்றோம்”



பவுல் 2 கொரி. 4:5ல் பின்வருமாறு கூறிய போது அப்போஸ்தலிக்கப் பிரசங்கத்தின் ஆய்வுப் பொருளை நமக்கு வெளிப்படுத்தினார்: “நாங்கள் எங்களையே பிரசங்கியாமல், கிறிஸ்து இயேசுவைக் கர்த்தரென்றும், எங்களையோ இயேசுவினிமித்தம் உங்கள் ஊழியக்காரரென்றும் பிரசங்கிக்கின்றோம்.”

புதிய ஏற்பாட்டின் வசனப்பகுதிகள் பலவற்றில் இந்த உண்மை நிலைநிற்கின்றது. பெந்தெகொஸ்தே நாளன்று பேதுருவின் பிரசங்கத்தில் கிறிஸ்துவே ஆய்வுப் பொருளாய் இருந்தார் (அப். 2:36ஐக் காணவும்). அப். 8ல் மனமாற்றத்தின் இரு நிகழ்ச்சிகளிலும் கிறிஸ்துவே பிலிப்புவின் ஆய்வுப் பொருளாய் இருந்தார் (வ. 5, 35ஐக் காணவும்). அப்போஸ்தலிக்கப் பிரசங்கமானது அதன் நோக்கம் மற்றும் புரட்சிகரமான செயலாக்கங்களில் உலகளாவியதாக உள்ளது. அப்போஸ்தலர்களின் விரோதிகள் கூட அவர்கள் உலகத்தைக் கலக்குகிறவர்களாய் இருந்ததாகக் கூறினார்கள். பவுல் மட்டுமே தமது வாழ்வின் போது இரண்டு கண்டங்களையும் தமது மரணத்திற்குப் பிறகு இன்னும் அதிகமான நாடுகளையும் கலக்கினார்.

சிறு எண்ணிக்கையிலான மனிதர்கள் ரோம உலகத்தை மேற்கொண்டார்கள். அவர்கள் அதை எவ்விதம் செய்தார்கள்? அவர்கள் தங்கள் சொந்த வார்த்தைகளில் இதற்குப் பதில் அளித்தார்கள்: “நாங்கள் கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கிக்கின்றோம்.” அவர்கள், “நாங்கள் கிறிஸ்துவைப் பற்றிப் பிரசங்கிக்கின்றோம்” என்று கூறவில்லை. அப்போஸ்தலர்கள் கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கித்த போது, அவர்கள் என்ன பிரசங்கித்தார்கள்?

### அவருடைய தெய்வீகம்

இயேசு தெய்வீகமானவர் என்று உரிமைகோரப்பட்டார் (யோவா. 19:7; மாற். 14:61, 62; யோவா, 10:32-38; 14:8-11ஐயும் காணவும்). பிதாவாகிய தேவன் இயேசுவை “என் அன்பார்ந்த குமாரன்” (மத். 3:17; 17:5) என்று அழைத்து தெய்வீகத்தைக் குறிப்பிட்டார். எல்லா மனிதர்களுமே தேவனுடைய குமாரர்கள் தான் என்று நவீனவியலாளர்கள் கூறலாம், ஆனால் இயேசு தேவனுடைய குமாரன் என்ற கருத்தளவில் வேறு

எந்த மனிதரும் அவருடைய (தேவனுடைய) குமாரனாய் இருப்பதில்லை. அவர் தேவனுடைய “ஒரே பேறான” குமாரனாக இருக்கின்றார் (யோவா. 3:16). எபி. 1:8-10ல் தேவன் தமது குமாரனை “தேவனே” என்று அழைத்ததாக நமக்குக் கூறப்படுகின்றது.

தெய்வீகத்தின் பண்பாக அறியப்பட்ட ஒவ்வொன்றும், இயேசு இப்பூமியில் இருந்தபோது அவரில் வெளிப்படுத்தப்பட்டது. அவர் நீதியையும், பரிசுத்த தன்மையையும், இரக்கத்தையும், அன்பையும் - மன்னிக்கும் வல்லமையையும் கூட செயல் விளக்கப்படுத்தினார். அவர் தமது தெய்வீகத்தின் உண்மையை நிலைநாட்ட அற்புதங்களைச் செய்தார் (யோவா. 20:30, 31). முதல் நூற்றாண்டுப் பிரசங்கித்தலில் கிறிஸ்துவின் தெய்வீகமானது ஒரு மைய இடத்தைப் பெற்றிருக்கும் என்று இயல்பாகவே நாம் எதிர்பார்ப்போம், அவ்வாறே இருந்தது. எடுத்துக்காட்டாக, அப். 2ல் முதல் சவிசேஷப் பிரசங்கத்தில் இயேசுவின் அற்புத ஊழியம் முன் வைக்கப்பட்டதைக் கவனியுங்கள்.

இயேசுவின் தெய்வீகத்தைப் பிரசங்கித்தல் என்பது அவரது மனிதத்துவத்தை மறுப்பதாகவே இருப்பதில்லை. அவர் மனிதராகவும் தேவனாகவும் இருந்தார். அவர் “மனுஷ குமாரனாகவும்” மற்றும் “தேவகுமாரனாகவும்” இருந்தார். அவர் “மாம்சத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட” தேவனாக இருந்தார் (1 தீமோ. 3:16). அவர் “மனுஷர் சாயலானாவரானார்” (பிலி. 2:7).

## அவரது முன்னிருந்த நிலை

இயேசுவின் தெய்வீகத்தை நிலைநாட்டியிருக்கின்ற நாம், மறைமுகமாய் நிலைநாட்டப்பட்டுள்ள மற்ற உபதேசங்களைக் கவனிப்போம். தொடக்கத்தில் நாம் அவரது முன்னிருந்த நிலையைக் கவனிக்க வேண்டும். “... ஆபிரகாம் உண்டாகிறதற்கு முன்னமே நான் இருக்கிறேன்...” (யோவா. 8:58) என்று கூறியதில் இயேசு இந்தக் கருத்தைப் போதித்தார். யோவான் 17:5ல் அவர் ஜெபிக்கையில், “பிதாவே, உலகம் உண்டாகிறதற்கு முன்னே உம்மிடத்தில் எனக்கு உண்டாயிருந்த மகிமையினாலே இப்பொழுது நீர் என்னை உம்மிடத்தில் மகிமைப் படுத்தும்” என்று கூறினார். இயேசு இந்த சத்தியத்தை வலியுறுத்தியதால், அவரைப் பின்பற்றியவர்களின் எழுத்துக்களில் இதைக் காண்பதில் நாம் வியப்படையவதில்லை. யோவா. 1:1-4; 1 யோவா. 1:1, 2; கொலோ. 1:15-18; வெளி. 1:8 ஆகியவைகளை வாசிக்கவும்.

## அவரது திரு அவதாரம்

இப்பூமிக்கு இயேசு வருவதற்கு முன்பே அவர் இருந்திருந்தால், அவரது வருகை என்பது அவரது தொடக்கமாய் இராமல், அவரது திரு அவதாரமாகவே உள்ளது. இந்தத் திரு அவதாரத்தைப் பற்றி நாம் யோவான் 1:14 மற்றும் பிலி. 2:5-8ல் வாசிக்கின்றோம்.

இயேசுவின் பிறப்பானது, கன்னியிடம் பிறத்தல் பற்றிய ஏசாயாவின் தீர்க்கதரிசன நிறைவேற்றமாகும் என்று மத்தேயு கூறினார் (மத். 1:22, 23). இயேசுவின் பிறப்பின் விதமானது முன் மாதிரியற்றதாகவும், இணையற்றதாகவும் இருந்தது. இது நமது புரிந்து கொள்ளுதலுக்கு அப்பாற்பட்டதாக உள்ளது. வேதாகம அறிஞர்களில் பலர், இயல்பான விளக்கத்திற்குப் பொருந்தி வர முடியாத எதையும் நீக்கி விட விரும்புகின்றனர். இருந்தாலும், இயேசுவைப் பிரசங்கித்தல் என்பது அவரது திரு அவதாரத்தைப் பிரசங்கிப்பதாக உள்ளது; கன்னியிடம் பிறந்தது என்பதே அவரது திரு அவதாரமாக உள்ளது. அவர் கன்னியிடம் பிறந்ததை மறுத்து விட்டு, ஒருவர் புதிய ஏற்பாட்டுக் கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கிக்க முடியாது.

### அவரது சிலுவை மரணம்

கிறிஸ்து தாம் மரிக்கப் போவதாகக் கூறினார் (யோவா. 10:15). பவுல், “சிலுவையிலறையப்பட்ட கிறிஸ்துவைப்” பிரசங்கித்தார் (1 கொரி. 1:23) மற்றும் “கிறிஸ்துவானவர் ... நமது பாவங்களுக்காக மரித்து” (1 கொரி. 15:3) என்றும் குறிப்பிட்டார். “இரத்தஞ் சிந்துதலில்லாமல் மன்னிப்பு உண்டாகாது” (எபி. 9:22) என்று நமக்குக் கூறப்பட்டுள்ளது. இரத்தம் மற்றும் பிறருக்காகப் பாடுபட்டு ஒப்புரவாக்குதல் ஆகியவற்றைப் பலர் தங்கள் பிரசங்கித்தலில் இருந்து நீக்கிப் போட்டிருக்கின்றார்கள். கிறிஸ்து நமது பாவங்களுக்காக மரித்தார் என்பது புறக்கணிக்கப்பட்டால், கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கிக்க முடியாது.

### அவரது உயிர்த்தெழுதல்

உயிர்த்தெழுதலின் சத்தியமானது வேறு எதைக் காட்டிலும் அதிகமாய் ஆதி சபையின் வெற்றிக்குக் காரணமாயிற்று. கிறிஸ்து தாம் உயிர்த்தெழுதலாய்க் கூறினார். (யோவா. 2:19-21), மற்றும் பிறகு அவர் தாம் உயிர்த்தெழுந்திருந்ததாகக் கூறினார் (வெளி. 1:18).

முதல் சவிசேஷப் பிரசங்கத்தில் தொடங்கி (அப். 2) உயிர்த்தெழுதலானது அப்போஸ்தலிக்கப் பிரசங்கத்தில் ஒரு தலைசிறந்த முக்கிய இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. இந்தச் செய்தியின் மீதுதான் சபை தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இது உண்மையானதாக உள்ளதா அல்லது சபையானது ஒரு பொய்மையின் மீது கட்டப்பட்டுள்ளதா?

இந்த உயிர்த்தெழுதலே அப்போஸ்தலர்களுக்கு புதிய பெலத்தைக் கொடுத்தது. அவர்கள் புத்துயிர்ப்பிக்கப்பட்ட நம்பிக்கையையும் அவர்களின் கோட்பாட்டு ரீதியான வெற்றியையும் வேறு எந்த வழிமுறையிலும் விளக்கப்படுத்த முடியாது. அவர்கள் கண்டது எதுவோ, அது உண்மையாய் இருந்தது. கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கித்தல் என்பது கிறிஸ்து மரித்தோரில் இருந்து எழுந்தார் என்று பிரசங்கித்தல் ஆகும்.

## அவரது இராஜ்யம்

கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கித்தல் என்பது இராஜ்யம் அல்லது சபையைப் பற்றிய போதனையையும் உள்ளடக்க வேண்டும் (அப். 8:5, 12). கிறிஸ்து தலையாக இருக்கின்றார், சபை அவரது உடலாக இருக்கின்றது (எபே. 1:22, 23). ஒப்புரவாகுதல் என்பது அந்த உடலில் தான் இருக்கின்றது (எபே. 2:16). நாம் சபையை நீக்கி விட்டு, கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கிக்க முடியாது. கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கித்தலில் பிலிப்பு தேவனுடைய இராஜ்யத்திற்குரியவைகளைப் பற்றிப் பிரசங்கித்தார்.

## அவரது கட்டளைகள்

கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கிக்க விரும்புகின்றவர் அவரது கட்டளைகளைப் பிரசங்கிக்க வேண்டும். கிறிஸ்துவின் போதனைகளைப் புறக்கணித்து விட்டு, அவர் பிரசங்கிக்கப்பட முடியாது. எத்தியோப்பிய மந்திரிக்குப் பிலிப்பு கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கித்த போது, அம்மந்திரி ஞானஸ்நானம் பெற விரும்புவதற்கு அவர் (பிலிப்பு) தூண்டினார் (அப். 8:35, 36). நாம் கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கித்து, ஞானஸ்நானத்தை விட்டுவிட முடியாது. அது (ஞானஸ்நானம்) அவருடைய கட்டளைகளில் ஒன்று ஆகும்.

## அவரது இரண்டாம் வருகை

இயேசு தாம் மறுபடியும் வரப்போவதாகப் போதித்தார் (யோவா. 14:1-3). வெண் வஸ்திரம் தரித்திருந்த சிலர் (சூதர்கள்) இயேசு மறுபடியும் வருவார் என்று அப்போஸ்தலர்களுக்கு உறுதியளித்தார்கள் (அப். 1:11). எபிரேயருக்கு நிருபத்தை எழுதியவர் இதே உண்மையை அறிவித்தார் (எபி. 9:28). இது ஏவப்பட்ட மற்ற எழுத்தாளர்களால் திரும்பவும் கூறப்பட்டது: கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கித்தல் என்பது அவரது இரண்டாம் வருகையைப் பிரசங்கித்தலாய் இருக்கின்றது.

## முடிவுரை

இயேசுவைப் பற்றியும் அவரது சவிசேஷத்தைப் பற்றியுமான மாபெரும் சத்தியங்கள் இன்றைய நாட்களில் பலரால் மறுக்கப்படுகின்றன. இயேசுவைப் பற்றிய பரிவு மிக்க, விளைவுகளற்ற விஷயங்களைக் கூற மக்கள் விரும்புகின்றார்கள்; அவரது ஒழுக்கக் கோட்பாடுகள் சமுதாயத்தின் வியாதிகளைக் குணப்படுத்தும் என்பதை மட்டும் ஒப்புக் கொள்வதற்கு அவர்கள் விரும்புகின்றார்கள். அதே வேளையில் கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கிப்பதில் அறிவிக்க வேண்டிய முக்கிய உண்மைகளை அவர்கள் மறுக்கின்றார்கள். கிறிஸ்து இன்னமும் சிலருக்குப் பைத்தியமாகவும், மற்றவர்களுக்கு இடறுகிறதற்கேதுவான ஒரு கல்லாகவும் இருக்கின்றார் (1 கொரி. 1:18; 1 பேது. 2:7, 8).

“கிறிஸ்துவைக் குறித்து நீங்கள் என்ன நினைக்கின்றீர்கள், ...?” (மத். 22:42).